

#artveivot

Llibertat d'expressió

El nostre país està acostumat a fer crides en moments de conflicte històric amb l'Estat espanyol, situacions d'emergència que posen en alerta davant d'un contenciós històric que no ha estat mai ben resolt. La convivència s'ha construït a base de pedaçes que, finalment, no han satisfet la societat catalana. És una evidència que s'ha de tenir pa a lull per no veure-la. L'art sempre ha estat considerat com la màxima llibertat d'expressió i tenim diversos exemples històrics del compromís de l'artista amb aquestes situacions de conflicte. Un d'aquests, la col·laboració dels artistes amb el Comissariat de Propaganda de la Generalitat republicana o amb el Pavelló de la República a l'Exposició Internacional de París el 1937, on Picasso va exposar el *Guernica*; Miró, el mural del *Pagès català*, i Juli González, l'escultura de la *Montserrat cridant*. També Joan Miró va dibuixar el pagès català, braç enlaire amb el lema *Aidez l'Espagne* per recaptar trossos per a la República.

Campanyes

La Transició ens va omplir de campanyes contra la censura i a favor de la democràcia i els artistes també van ser solidaris amb l'Assemblea de Catalunya, amb partits com ara el PSUC o amb la llengua catalana en la campanya de creació del fons d'art del diari Avui, actualment patrimoni públic. La màscara teatral per reclamar "llibertat d'expressió" va córrer per tots els rius d'aquells dies d'aspiració democràtica. Davant del repte històric que Catalunya afronta en aquests moments, s'ha convidat de nou els artistes a participar en la campanya #artveivot, en què creadors vius participen d'una campanya de comunicació i d'acció pel dret a decidir en favor d'una votació democràtica que ajudi a conèixer l'opinió dels ciutadans de Catalunya.

80 artistes

Els artistes, com un ciutadà més, cadascun des del seu llenguatge personal i intransferible, han reflectit sobre el paper una idea, una imatge, un text, en una mateixa mida, un DIN A3, perquè la finalitat de la imatge és que sigui reproduïble i serveixi per il·lustrar aquesta campanya. Els artistes han mostrat novament la seva solidaritat, el seu compromís cívic i ètic amb la societat catalana. L'art ha funcionat novament com una crida personal a la llibertat democràtica que només dona les urnes. Al Museu d'Història de Catalunya s'exhibeix aquest laboratori d'idees gràfiques, visuals i conceptuals. Algunes imatges són molt crítiques amb la classe política, d'altres mostren un futur esperançador, estelat, d'altres juguen amb la V de vot mentre que d'altres fan servir el sobre i l'urna com a acció de lluita, i alguns es manifesten explícitament pel sí i sí, una voluntat i una crida a favor del dret a decidir. *

Màgia, poesia, ironia!

L' aventura artística de Quim Domene (Olot, 1948) se situa en una cruïlla de camins per on circulen sense restriccions la raó i l'emoció, la disciplina i la improvisació i, amb una fibra especial, la màgia i la poesia. Domene és un artista de llarg trajecte amb una obra sòlida i madura que, així i tot, continua traspuant frescor i atreviment. En lloc d'acomodar-se, el seu neguit creatiu l'obliga a buscar noves formes d'apropar-se al món.

Domene torna a exposar aquesta tardor a la galeria Arcadi Calzada d'Olot. La seva darrera mostra en aquest espai va ser ja fa set anys. Ara hi presenta un conjunt nombros de peces que ofereixen un panorama complet i complex de la seva producció dels últims tres anys. En aquests treballs, entrellaça preocupacions artístiques i intel·lectuals que l'han obsessionat sempre, i dintre totes la que més el domina és la re-

arraconen les veritats superficials. Amb aspecte trampós de jeroglífics, els seus quadres generen una intriga excitant a causa de l'abundància d'elements que custodien. Una munió d'enigmes visuals que esmicolen tòpics i convencions. No cal desxifrar res perquè no hi ha res a desxifrar, només deixar anar la mirada i la ment, i tenir la voluntat de veure i de pensar més enllà de les aparences.

Prou que ho va intentar, de ser feliç amb un paper, un llapis i una goma, però les seves obres li demanen molt més. El collage és el seu principal aliat i només pot saciar-lo en un taller on aboca "muntanyes de coses" d'origens diversos. En aquesta nova exposició, Domene reincideix en treballs que s'apropien d'objectes i de documents humils procedents de fàbriques abandonades. L'artista, que té l'ànima de prestidigitador i el cor de poeta, construeix reali-

presentació manipulable de la realitat. Domene entén l'art com un mitjà per despertar la curiositat de l'espectador, per fer-lo dubtar davant de les certeses irrefutables i, sobretot, per convidar-lo a reflexionar sobre el què i el com ho veu.

Devorador de tècniques i d'estils, virtuós experimentador de tota mena de materials, la seva obra és un artefacte que activa una pila de paradoxes. És figurativa, però no renega del tot de l'abstracció, i molt menys de la conceptualització. És pintura, però també és moltes altres coses. També és literatura, arquitectura, música i teatre. Una entesa vibrant que aflora amb vigor en una col·lecció de teles que neixen d'un encàrrec per a un hotel de Praga, i que obren el recorregut expositiu de la galeria.

Domene fa una celebració oberta i desacomplexada de les arts en unes obres que

tats adulterades amb aquests materials residuals que acobla amb imatges pulcres de pintura i de dibuix. Els límits entre uns i altres queden del tot alterats.

Els objectes desnonats de la vida també li serveixen de suport. A la galeria Arcadi Calzada, hi exhibeix una meravellosa sèrie de pintures sobre velles i atrotinades carpetes del registre de la propietat d'Olot –en algunes, encara hi havia fins i tot restes de fang del tràgic aiguat de l'any 1940–, en les quals invoca la presència de Kafka i l'habilitat del seu pensament per causar estranyeses i per soldar fantasia i realitat. També la seva ironia. Tota l'obra de Domene en té. És un bon continuador d'una tradició sarcàstica molt catalana, que per exemple entronca amb Brossa. Un humor amb sentit i profunditat. I, el més important, amb intenció crítica. *

L'art decideix

Quim Domene és un dels 80 artistes que s'han adherit a la campanya de comunicació 'Art, veu i vot', a favor del dret a decidir del poble català. Una iniciativa que s'ha activat aquesta setmana amb una exposició al Museu d'Història de Catalunya.

Quim Domene, a la galeria Arcadi Calzada d'Olot. L'exposició 'Pintures per a dies líquids' es pot visitar fins al 8 de novembre. M.P.